

**Ομιλία του Κοσμήτορα της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών
στην εκδήλωση της Πρυτανείας και της Συγκλήτου του ΕΜΠ
προς τιμήν των καθηγητών που αποχώρησαν από την ενεργό υπηρεσία
τον Αύγουστο του 2016**

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Είναι εξαιρετική τιμή και συγκίνηση για μένα που η τύχη το έφερε να μιλήσω για πέντε άξιους συναδέλφους στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, με τους οποίους συνυπηρέτησα για πολλά-πολλά χρόνια. Με τους τέσσερις από αυτούς ήμασταν στον ίδιο Τομέα, τον Τομέα Υδατικών Πόρων και Περιβάλλοντος, ή όπως παλιότερα ονομαζόταν, τον Τομέα Υδατικών Πόρων, Υδραυλικών και Θαλάσσιων Έργων. Θα ήθελα να πω δυο λόγια για τον καθένα, ξεκινώντας από τους τέσσερις σε αλφαβητική σειρά.

Η Μαρία Μιμίκου γεννήθηκε το 1949 στη Νέα Ιωνία. Είναι Διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ του 1972. Το 1974 πήρε το Master of Science στο πανεπιστήμιο Purdue των ΗΠΑ και το 1990 το διδακτορικό δίπλωμα του ΕΜΠ με επιβλέποντα τον πρώην πρύτανή μας Θέμη Ξανθόπουλο. Υπηρέτησε στο ΕΜΠ από το 1977, αρχικά ως βοηθός και στη συνέχεια ως Ειδική Επιστήμων. Το 1988 εξελέγη Αναπληρώτρια Καθηγήτρια και το 1994 Καθηγήτρια στην Επιφανειακή Υδρολογία. Από το 1972 μέχρι το 1992 υπηρετούσε παράλληλα στη ΔΕΗ με ενασχόληση σε θέματα υδρολογίας. Το 2004 διαδέχθηκε τον Θέμη Ξανθόπουλο ως Διευθύντρια του Εργαστηρίου Υδρολογίας και Αξιοποίησης Υδατικών Πόρων, θέση που κατείχε μέχρι την αποχώρησή της. Εξελέγη Διευθύντρια του Τομέα Υδατικών Πόρων για 5 ακαδημαϊκά έτη (1993 - 1996 & 2001 - 2003), Διευθύντρια του ΔΠΜΣ «Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων» (2012-14) και δύο φορές Πρόεδρος της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών (2006 & 2007). Έφερε στο ΕΜΠ πλήθος ερευνητικών προγραμμάτων, ευρωπαϊκών κυρίως, συνολικού ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, στα οποία υπήρξε και επιστημονική υπεύθυνη ή/και συντονίστρια.

Με δεδομένη τη συνύπαρξή μας για πολλά χρόνια όχι μόνο στο ίδιο Ίδρυμα, στην ίδια Σχολή και στον ίδιο Τομέα, αλλά και στο ίδιο Εργαστήριο, θα ήθελα να την ευχαριστήσω (και προσωπικά) για τις πάμπολλες εμπειρίες που προσέφερε και σε μένα αλλά και σε άλλους συνεργάτες στο Εργαστήριο, στον Τομέα και τη Σχολή.

Ο Κώστας Μουτζούρης έλκει την καταγωγή από τη Λέσβο, όπου γεννήθηκε το 1949 και έζησε μέχρι την ηλικία των 17 ετών. Είναι Διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός του ΕΜΠ του 1971. Το 1974 πήρε το Δίπλωμα Υδραυλικού Μηχανικού στο Πολυτεχνείο της Grenoble και το 1977 πήρε διδακτορικό δίπλωμα απ' το ίδιο Πολυτεχνείο. Έκανε μεταδιδακτορικές σπουδές στο Πολυτεχνείο Delft της Ολλανδίας και στη συνέχεια διορίστηκε επιμελητής αρχικά (1978) στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και κατόπιν (1980) στο ΕΜΠ. Το 1982 εντάχθηκε σε προσωποπαγή θέση Λέκτορα, και εξελίχθηκε σε Επίκουρο Καθηγητή (1983), Αναπληρωτή Καθηγητή (1988) και Καθηγητή (1994) στην Ακτομηχανική. Υπήρξε ο πρωτεργάτης της ίδρυσης του Εργαστηρίου Λιμενικών Έργων, ενός πρότυπου και μοναδικού στο είδος του εργαστηρίου στην Ελλάδα και ενός από τα λίγα στον ευρωπαϊκό

χώρο, του οποίου παρέμεινε Διευθυντής από την αρχή της ίδρυσής του τη δεκαετία του 1980 μέχρι πρόσφατα. Εξελέγη Διευθυντής του Τομέα Υδατικών Πόρων και Περιβάλλοντος για 2 ακαδημαϊκά έτη (1989 - 1991) και Πρόεδρος της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών τρεις φορές (1999, 2001 και 2005). Το 2006 εξελέγη Πρύτανης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Το 2011 βραβεύτηκε από το γαλλικό κράτος με το παράσημο του ιππότη της τάξεως των γραμμάτων για την προσφορά του στην Παιδεία, την Έρευνα και τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των ελληνικών και των γαλλικών Πανεπιστημίων. Από το 2014 είναι ο ιδρυτικός πρόεδρος της Ρυθμιστικής Αρχής Λιμένων, θέση στην οποία παραμένει και σήμερα.

Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω, πρώτα για τη δουλειά του στο Εργαστήριο Λιμενικών Έργων που αποτελεί κόσμημα για το ΕΜΠ και στη συνέχεια για την πολυετή και υπεύθυνη προσφορά του στη Διοίκηση του ΕΜΠ. Δεν θα παραλείψω να τον ευχαριστήσω και για την κοινωνική του δράση και τα ξακουστά κεράσματά του.

Ο Κίμων Χατζημήτρος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1949. Είναι πτυχιούχος Φυσικός του Πανεπιστημίου Αθηνών του 1972 και πήρε DEA από το Université de Tours το 1975 και διδακτορικό από το Université de Paris 7 το 1978. Το 1988 εξελέγη λέκτορας στο ΕΜΠ, και εξελίχθηκε σε Επίκουρο Καθηγητή (1995), Αναπληρωτή Καθηγητή (2008) και Καθηγητή (2013) στο αντικείμενο «Οικοσυστήματα και διαχείριση περιβάλλοντος σε πλαίσιο ολοκληρωμένης ανάπτυξης». Από το 2012 μέχρι την αφυπηρέτησή του ήταν μέλος του Συμβουλίου του ΕΜΠ. Πριν την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία και συγκεκριμένα την περίοδο 1979-88 εργάστηκε ως ειδικός επιστήμων σε κυβερνητικές υπηρεσίες των υπουργείων Συντονισμού και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθώς και στη Γενική Διεύθυνση Έρευνας της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Παράλληλα με την ακαδημαϊκή του δραστηριότητα, είχε σημαντικό επαγγελματικό έργο ως μελετητής ή σύμβουλος γραφείων μελετών και υπουργείων. Υπήρξε επίσης πρόεδρος του Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Σχινιά-Μαραθώνα (2003-09). Είναι ξακουστές οι παρεμβάσεις του, μέσω δημοσιευμάτων του αλλά και πολιτικών δραστηριοτήτων, σε οικολογικά θέματα στον Ελλαδικό χώρο.

Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για την εισαγωγή μαθημάτων και για το εκτεταμένο διδακτικό έργο του στο αντικείμενο της οικολογίας και του περιβάλλοντος, καθώς και για τη σθεναρή του στάση για της σημασία της περιβαλλοντικής διάστασης στην εκπαίδευση του μηχανικού και στην ανάπτυξη της χώρας. Η στάση του αυτή τον έφερε σε αντιπαράθεση με απόψεις άλλων, συμπεριλαμβανομένου του ομιλούντος, όπου απέδειξε ότι γνωρίζει να κάνει δημιουργικό διάλογο.

Ο Γιώργος Χριστοδούλου γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1949. Είναι Διπλωματούχος Πολιτικός Μηχανικός του ΕΜΠ του 1972. Πήρε Master of Science το 1972 και διδακτορικό το 1976 από το Massachusetts Institute of Technology. Την περίοδο 1976-77 ήταν Επίκουρος Καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Delaware στις ΗΠΑ, ενώ το 1977 διορίστηκε Ειδικός Επιστήμονας στο ΕΜΠ. Το 1988 εξελέγη Αναπληρωτής Καθηγητής και το 1995 Καθηγητής στην Υδραυλική. Το 2000 διαδέχθηκε τον αείμνηστο Γιώργο Νουτσόπουλο

στη Διεύθυνση του Εργαστηρίου Εφαρμοσμένης Υδραυλικής, θέση που κατείχε μέχρι την αποχώρησή του. Εξελέγη Διευθυντής του Τομέα Υδατικών Πόρων για 4 ακαδημαϊκά έτη (1991 -1993 & 1999 - 2001) και μέλος της Συγκλήτου τη διετία 1990-92. Το 1998 ήταν από τους πρωτεργάτες στην ίδρυση και στα πρώτα βήματα του Διατμηματικού Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων», αναπληρώνοντας τον τότε Πρύτανη και Διευθυντή του Θέμη Ξανθόπουλο και στη συνέχεια διαδεχόμενος τον ίδιο στη Διεύθυνση του Μεταπτυχιακού. Επανεξελέγη Διευθυντής του το 2014, θέση που κατείχε μέχρι την αποχώρησή του, έχοντας τον τελευταίο χρόνο πρωτοστατήσει μαζί με τον Κώστα Μουτζούρη στην εισαγωγή νέας κατεύθυνσης στην Οργάνωση και Διαχείριση Λιμένων. Παράλληλα με την ακαδημαϊκή του δράση, δραστηριοποιήθηκε και σε μελέτες υδραυλικών έργων καθώς και παλιότερα ως επιστημονικός συνεργάτης του Υπουργείου Συντονισμού – Εθνικής Οικονομίας.

Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για την αφοσίωσή του στον Τομέα, στη Σχολή και το ΕΜΠ, για την ανιδιοτελή προσφορά του και για τη μεθοδικότητά του. Επωφεληθήκαμε όλοι από το χόμπι του να ελέγχει όλα τα έγγραφα αλλά και τις πάσης φύσεως διοικητικές πράξεις, και ευελπιστώ ότι δεν θα στερήσει αυτό το ταλέντο του από τη Σχολή και στο μέλλον, αλλά θα εξακολουθήσει να μας συμβουλεύει.

Ο Γιάννης Τζουβαδάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1949. Είναι Διπλωματούχος Αρχιτέκτων Μηχανικός του ΕΜΠ του 1973 και πήρε DEA από το Université de Paris 8 και διδακτορικό από το Université de Paris 8 το 1977, ενώ προηγουμένως, έλαβε κρατικό δίπλωμα αρχιτέκτονα DPLG από την Ανώτατη Εθνική Σχολή Καλών Τεχνών της Γαλλίας το 1976, και κρατικό δίπλωμα διακοσμητή από την Ανώτατη Εθνική Σχολή Διακοσμητικών Τεχνών της Γαλλίας το 1977. Διορίστηκε Επιστημονικός Συνεργάτης στο ΕΜΠ το 1979. Το 1982 εντάχθηκε σε θέση Λέκτορα, και εξελίχθηκε σε Επίκουρο Καθηγητή (1993) και Αναπληρωτή Καθηγητή (2013) στον Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό Κτηρίων και Αστικού Περιβάλλοντος. Έχει διακριθεί σε διαγωνισμούς καινοτομίας και προτάσεις του έχουν λάβει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Παράλληλα με την ακαδημαϊκή του δραστηριότητα, είχε σημαντικό τεχνολογικό έργο ως μελετητής ή σύμβουλος γραφείων μελετών και υπηρεσιών.

Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για το γεγονός ότι λειτούργησε ως αρχιτεκτονικός και καλλιτεχνικός σύμβουλος της Σχολής και για το ότι προσείλκυε φοιτητές και τους έδινε την ευκαιρία να αναπτύξουν αυτά τους τα ταλέντα. Τον ευχαριστώ επίσης για την ευγένειά του και την αφοσίωσή του στη Σχολή, που έμπρακτα αποκρυσταλλώνεται στην ευκαιρία που έμμεσα της έδωσε, σε μια περίοδο ασφυκτικής στενότητας προσωπικού. Συγκεκριμένα, μέσω της αίτησής του για εξέλιξη στη βαθμίδα του καθηγητή, έδωσε τη δυνατότητα να ανοίξει μια θέση καθηγητή, η οποία έχει ήδη προκηρυχθεί και προσελκύει υποψήφιους.

Θα ήθελα ακόμη να εκφράσω τις ευχαριστίες της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών σε συναδέλφους άλλων Σχολών που δίδαξαν ή συνεργάστηκαν με τη Σχολή με οποιοδήποτε τρόπο: Στον Σωκράτη Τσαγγάρη από τη Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών, στις Ελένη Μαϊστρου και Αλεξάνδρα Σωτηροπούλου από τη Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, στον

Λύσανδρο Τσούλο από τη Σχολή Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών, και στους Βασίλη Καρασμάνη, Αιμίλιο Σιδερίδη, Γεράσιμο Σπαθή και Ευάγγελο Τυχόπουλο από τη ΣΕΜΦΕ.

Αγαπητοί συνάδελφοι αφυπηρητήσαντες, με κάθε σεβασμό, ελπίζω να φανούμε αντάξιοί σας, οι δε νεότεροι από μας πολλώ κάρρονες, ώστε να καλυφθούν τα κενά που αφήνετε. Εύχομαι, όσοι από σας είχατε το άγχος του ελέγχου του συστήματος, στη διοίκηση ή στην εκπαίδευση, να απαλλαγείτε σύντομα. Το πανεπιστήμιο έχει δημιουργικές δυνάμεις που ευδοκούν περισσότερο σε καθεστώς ελευθερίας.

Σας εύχομαι καλή συνέχεια, δημιουργικότητα, υγεία και οικογενειακή ευτυχία. Το γεγονός ότι απαλλάσσετε από τα καθημερινά καθήκοντα ρουτίνας, ελπίζω να σας κάνει πιο ενεργούς και ουσιαστικούς στην νέα καριέρα σας, που ελπίζω να εξακολουθήσει να είναι σφιχτά δεμένη με τη Σχολή και το Ίδρυμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι συγκλητικοί, και άλλοι παραμένοντες στην ενεργό υπηρεσία, εύχομαι και στα δικά μας με υγεία.

Δημήτρης Κουτσογιάννης
15 Σεπτεμβρίου 2016